Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1898. Wydano i rozesłano dnia 27. Października 1898. **Część X.**

Nr. 88.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 20. maja 1898, L. 25.422, ustanawiające kwalifikacyę urzędników miast i znaczniejszych gmin objętych ustawą gminną z dnia 3. lipca 1896 (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 51. z r. 1896).

W wykonaniu postanowień §. 54. ustawy z dnia 3. lipca 1896 (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 51), Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem ustanawia kwalifikacyę urzędników miast i znaczniejszych gmin, objętych ustawą z dnia 3. lipca 1896, jak następuje:

Urzędnikami gminnymi w gminach, podlegających powyższej ustawie gminnej ustanowione być mogą w ogóle tylko osoby, posiadające obywatelstwo austryackie, znajomość języków krajowych i będące nieskazitelnego charakteru.

Osoby, wydalone w drodze dyscyplinarnej ze służby publicznej, nie mogą pełnić żadnego urzędu funkcyonaryusza gminnego.

W wypadkach, na uwzględnienie zasługujących, może Wydział krajowy zezwolić na ustanowienie funkcyonaryuszem gminnym osoby usuniętej w drodze dyscyplinarnej ze służby publicznej.

Urzędnicy gminni posiadać mają następujące kwalifikacye:

I. Sekretarze gminni:

1. ukończone niższe gimnazyum lub szkołę wydziałową.

W gminach Baryż, Baranów, Błażowa, Bołszowce, Brzostek, Budzanów, Chodorów, Ciężkowice, Dobczyce, Dukla, Grzymałów, Jagielnica, Jaryczów, Jazłowiec, Kańczuga, Kozowa, Kulików, Łopatyn, Maków, Mikulińce, Muszyna, Niepołomice, Niżniów, Niżankowice, Niemirów, Olesko, Piwniczna, Pomorzany, Radziechów, Radomyśl, Rożniatów, Rozdół, Rozwadów, Rudniki, Sasów, Sieniawa, Skawina, Sokołów, Sucha, Tuchów, Tyczyn, Uhnów, Ustrzyki, Wila-

mowice, Wiśnicz, Zator, Zborów i Żurawno, — tylko ukończoną z dobrym postępem czteroklasową szkołę ludową.

2. Jednoroczną praktykę przy rządowych lub autonomicznych władzach administracyjnych.

3. Świadectwo z odbytego egzaminu kwalifikacyjnego. Bliższe postanowienia co do tego egzaminu wyda Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem osobnem rozporządzeniem.

Na równi z tak ukwalifikowanymi kandydatami mają być uważani dla swej osoby ci sekretarze gminni, którzy przed wejściem w życie ustawy gminnej z 3. lipca 1896, Dz. u kr. Nr. 51. byli stale mianowani i wykażą się świadectwem Zwierzchności gminnej zatwierdzonem przez Wydział powiatowy i Wydział krajowy, że wskutek swej dłuższej praktyki nabyli potrzebnego wykształcenia fachowego i odznaczają się prawością i nieskazitelnością charakteru.

Jako czas przejściowy dla będących obecnie w służbie sekretarzy gminnych oznacza się trzy lata.

II. Kasyerzy lub kontrolorzy zamianowani przez Radę gminną, jako urzędnicy gminy, powinni wykazać:

1. ukończoną czteroklasową szkołę ludową;

2. egzamin państwowy z rachunkowości lub przynajmniej egzamin kwalifikacyjny ze znajomości prowadzenia dzienników kasowych, ksiąg kontowych i sporządzania zamknięć rachunkowych według przepisów instrukcyi rachunkowo-kasowej, którą Wydział krajowy wyda w myśl postanowień §. 36 ust. gm. z 3. lipca 1896, Dz. u. kr. Nr. 51.

Bliższe postanowienia co do tego egzaminu zastrzega się osobnemu we właściwej drodze nastąpić mającemu unormowaniu.

Czas przejściowy oznacza się na trzy lata.

III. Inspektor policyi ma wykazać:

1. ukończoną szkołę ludową;

2. egzamiu kwalifikacyjny, co do którego bliższe postanowienia wydane będą osobno przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

Jako równo ukwalifikowani uważani być mają ci, którzy służyli przy c. k. żandarmeryi i zdali egzamin na komendanta posterunku w myśl §. 22. ustawy z 25. grudnia 1894, Dz. ust. państ. Nr. 1. z r. 1895, względnie rozporządzenia ministeryalnego z 20. marca 1895, Dz. ust. państ. Nr. 43.

Inspektorowie policyi, którzy przed wejściem w życie ustawy gminnej z 3. lipca 1896, Dz. u. kr. Nr. 51. zostali stale mianowani, mają być dla swej osoby uważani na równi co do wyżej oznaczonej kwalifikacyi, jeżeli się wykażą świadectwem Zwierzchności gminnej zatwierdzonem przez Wydział powiatowy i Wydział krajowy, że wskutek dłuższej praktyki nabyli uzdolnienia fachowego i odznaczają się potrzebnym do tego zawodu sprytem i nieskazitelnością charakteru.

Dla zostających obecnie w służbie inspektorów policyi oznacza się trzyletni czas przejściowy.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.

Nr. 89.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 26. września 1898 r., L. 10.780/pr.

Jego ces. i król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 4. września 1898 raczył najmiłościwiej zatwierdzić następujące uchwały Sejmu krajowego o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych a to:

I.

Uchwała

o udzieleniu Radzie powiatowej w Sokalu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Sokalsko-Tartakowskiej.

Art. I.

Radzie powiatowej w Sokalu nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Sokalsko-Tartakowskiej pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:
a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Pobór myta rozpocznie się dopiero po oddaniu drogi Sokalsko-Tartakowskiej do użytku publicznego na długości 8680 *km.*

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

II.

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Kolbuszowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Kolbuszowa-Sędziszów.

Art. I.

Radzie powiatowej w Kolbuszowej nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Kolbuszowa-Sędziszów pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

III.

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Jarosławiu koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostów powiatowych na rzekach Radzie, Szkle i Wiszni.

Art. I.

Radzie powiatowej w Jarosławiu nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta od mostów powiatowych na rzekach Radzie, Szkle i Wiszni, pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3. ustawy drogowej z 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta mostowego pobierać należy przy trzech zaporach według tegoż samego wymiaru, mianowicie:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od tej opłaty lub o zniżeniu tejże.

Mieszkańcy gminy i obszaru dworskiego w Łazach z Moszczanami wolni są od opłaty myta ustanowionego przy moście na rzece Szkle.

Mieszkańcy gminy i obszaru dworskiego w Nienowicach wolni są od opłaty myta ustanowionego przy moście na rzece Wiszni.

IV.

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Kolbuszowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Kolbuszowa - Sokołów.

Art. I.

Radzie powiatowej w Kolbuszowej nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Kolbuszowa - Sokołów, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3. ustawy drogowej z 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy przy trzech zaporach według tegoż samego wymiaru, mianowicie:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^{1}/_{2}$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Z dniem wejścia w wykonanie niniejszej uchwały, traci moc obowiązującą koncesya z dnia 14. kwietnia 1894, Dz. u. kr. Nr. 35., którą nadane było Radzie powiatowej w Kolbuszowej prawo do poboru myta na drodze powiatowej Kolbuszowa-Sokołów.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

V.

U c h w a ł a

o udzieleniu gminie w Babinie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Strwiążu w Babinie.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się gminie w Babinie powiatu Samborskiego prawo do pobierania myta od mostu na rzece Strwiążu w Babinie, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego własnym kosztem w dobrym stanie z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ust. 12. ustawy drugowej z 5. lipca, Dz. u. kr. Nr. 43., w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia, za zgodą politycznej władzy powiato-

wej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo gminy w Babinie.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 2 (dwa) ct;

2. od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia dorosłego, bydlęcia rogatego, osła, muła 2 (dwa) ct.;

b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.;

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

VI.

U c h w a ł a

o udzieleniu gminie Wolicy koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłę między Wolicą a Niepołomicami.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie niniejszej uchwały, nadaje się gminie Wolicy powiatu Krakowskiego, prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Wisłę między Wolicą a Niepołomicami, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie własnym kosztem z zastrzeżemiem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ust. 12. ustawy drogowej z 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43., w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy

do objęcia, za zgodą politycznej władzy powiatowej, przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo gminy Wolicy.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy wedle następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu $2^1/_2$ (dwa i pół) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów i każdej pędzonej sztuki młodego bydła tego rodzaju $2^1/_2$ (dwa i pół) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tego rodzaju 1 (jeden) ct.;

d) od każdej osoby pieszej, jadącej powozem wyjąwszy woźnicę, lub jadącej wierzchem 1 (jeden) ct.

Pobór myta rozpocznie się dopiero po oddaniu wyżej wspomnianego przewozu do użytku publicznego.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

VII.

U c h w a ł a

o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Podhajcach koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Podhajce-Bożyków.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej Podhajce-Bożyków, Wydziałowi powiatowemu w Podhajcach, jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy, używając środków prze-

widzianych w §§. 19., 25. i 26. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43., przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi i mostów na niej się znajdujących w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi i mostów, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy przy dwóch zaporach, a mianowicie:

A) **Myto drogowe:**

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu kwotę 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych kwotę 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego kwotę 1 (jeden) ct.

B) **Myto mostowe:**

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu kwotę 3 (trzy) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych $1^1/_2$ (półtora) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego kwotę $^1/_2$ (pół) ct.

Art. III.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Z dniem wejścia w wykonanie niniejszej uchwały, traci moc obowiązującą koncesya z dnia 30. kwietnia 1895, Dz. u. kr. Nr. 44., którą nadane było Wydziałowi powiatowemu w Podhajcach prawo do poboru myta na rzecz utrzymania drogi gminnej Podhajce-Bożyków.

Art. IV.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

VIII.

U c h w a ł a

o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Lisku koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Olszanica-Ropienka.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej Olszanica-Ropienka Wydziałowi powiatowemu w Lisku jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy używając środków przewidzianych w §§. 19., 25 i 26. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43., przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta drogowego i mostowego przy jednej zaporze pobierać należy według tegoż samego wymiaru, a mianowicie:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

IX.

Uchwała

o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Mielcu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Radomyśl-Przecław.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej Radomyśl-Przecław Wydziałowi powiatowemu w Mielcu jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy używając środków przewidzianych w §§. 19., 25. i 26. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43., przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ustęp 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego ½ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

X.

U c h w a ł a

o udzieleniu Janowi Krówce, właścicielowi gruntu w Rzędzianowicach, koncesyi na pobór opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłok między Rzędzianowicami a Złotnikami.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się Janowi Krówce, właścicielowi gruntu w Rzędzianowicach, w powiecie mieleckim, prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Wisłok między Rzędzianowicami a Złotnikami, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43., w razie niedopełnienia tego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia, za zgodą politycznej władzy powiatowej, przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo Jana Krówki.

Art. II.

Opłaty mytnicze pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzegu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.;

d) od jednej osoby 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Pobór myta rozpocznie się dopiero po oddaniu wyż wspomnianego przewozu do użytku publicznego.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

C. k. Namiestnik:
Piniński w. r.

Nr. 90.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 22. września 1898 L. 102.889, o przedkładaniu władzom podatkowym wykazów dla użytku przy wymiarze podatku osobisto-dochodowego na rok 1899.

W myśl §§. 200 i 201 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. ust. p. Nr. 220 o bezpośrednich podatkach osobistych przedkładać mają corocznie wymienione niżej osoby dla użytku przy wymiarze podatku osobisto-dochodowego następujące wykazy:

1. właścicieli domów zamieszkanych, względnie tychże zastępcy, wykaz wszystkich mieszkańców domu;
2. osoby wypuszczające pomieszkanie w podnajem — wykaz podnajemców;

3. głowy rodzin — wykaz wszystkich tych osób należących do ich gospodarstwa domowego, które posiadają własny dochód;

4. służbodawcy — wykaz osób pobierających płace służbowe, o ile też płace co do jednej osoby kwotę 600 złr. rocznie przenoszą.

Wzywa się przeto wszystkie wymienione osoby do przedłożenia poszczególnionych wyżej wykazów w celu wymiaru podatku osobisto-dochodowego na rok 1899 i wyznacza się w tym celu termin do 15. listopada b. r.

Wykazy te sporządzić należy na przepisanych drukach, których udzielać będą władze podatkowe stronom interesowanym na żądanie bezpłatnie.

Wykazy 2 i 3 stanowić mają przy budynkach wynajętych załącznik wykazu 1 i przedłożone być mają przez właścicieli domów łącznie z tymże wykazem tej władzy podatkowej, w której okręgu dotyczący dom leży.

Z jakiego dnia podany ma być stan mieszkańców w tychże trzech wykazach — oznaczą poszczególne władze podatkowe I-ej instancyi.

Do przyjmowania wykazów 4 kompetentną jest ta władza podatkowa, w której okręgu mieszka służbodawca względnie znajduje się dotyczące przedsiębiorstwo.

Jakie zeznania zawierać ma każdy z wykazów wyżej wspomnianych wskazują rubryki odnośnych druków.

Bliższe wyjaśnienia w tym względzie obejmują zresztą — obok powołanych na wstępie postanowień prawnych — artykuły 39 i 40 rozporządzenia wykonawczego z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 108.

Co do następstw nieprzedłożenia wykazów lub zeznań nieprawdziwych, odsyła się strony interesowane do postanowień §§. 240, 241, 243 ustęp 6, 244 i 247 powołanej na wstępie ustawy.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 22. września 1898.